

и интерпретираност на всичките му прояви. При него съществува изконна и интимно-душевна интенция към преодоляване на хромохомогенността и приобщаване към богатството на спектъра, на хетерохромността спрямо човешкото му призвание и битийно проявление в различни сфери на живота. Защото това ще е свързано и с промяна в статусно-ролевите му позиции – както на тези с всекидневна прозаичност на хоризонтално осветените му прояви, така и на онези, които се отнасят до цветовата феерия на неговата вертикализация в пространствата на социалната и културната действителност.

Както и в цирковия номер, така и в циганската душевност тлеят надеждите, очакванията, претенциите за своеобразна рокада. Рокада, при която на мястото на монотонността динамично да дойде и да влезе в пълновластните си права изменчивостта, разнообразието, колоритът, дори ексцентричната и импулсивна, спонтанната и непредсказуема характеристика за битността на циганина. И в циганската душа се спотайва искреното желание да се преодолее линейността на банално прозаичната всекидневност и елементарност, да се инжектира в нея нещо ново. Тази душа жадува да се разкъсат стереотипите, да рухнат трафаретите под напора на така желаните социални иновации, да се каже „последно сбогом“ на тривиалността и съответно „добре дошла“ на една нова (социална и психична) атмосфера, при която циганинът ще изглежда и ще се проявява по друг начин.

Тъкмо с тази вътрешна динамика и спонтанност, с този букет от друг тип емоции и чувства, нагласи и стереотипи, с това изоставяне на делничната консеквентност и поемането по друмищата на нещо дълго очаквано, жадувано, потребно и дължимо, което да приковава погледите и усмивките на другите хора със своята неординерност, с акумулирания в себе си потенциал на „човешко“ съдържание, се свързват и изконните житейски проекции на ромската съдба, на нейното преформулиране от езика на съществуващото към семантично-лексикалните пластове и кодове на езика на дължимото.

Естествено, има и други интересни щрихи на съвпаденията в „портрета“ на цирковата и циганската орис, на които сега не може да се обърне по-конкретно и обстойно внимание.